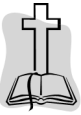

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Υπέρ Αναπαύσεως
† ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ ΚΑΠΑΤΟΥ
† ΕΛΕΝΗΣ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ
Αιώνια ή Μνήμη αὐτῶν

Helen had the statue of Aphrodite destroyed, and the earth removed, revealing the Tomb of our Lord, and three crosses. Of these, it was believed that one must be that of our Lord, the other two of the thieves crucified with Him; but Saint Helen was at a loss which one might be the Wood of our salvation. At the inspiration of Saint Macarius, Archbishop of Jerusalem, a lady

of Jerusalem, who was already at the point of death from a certain disease, was brought to touch the crosses, and as soon as she came near to the Cross of our Lord, she was made perfectly whole. Consequently, the precious Cross was lifted on high by Archbishop Macarius of Jerusalem; as he stood on the ambo, and when the people beheld it, they cried out, "Lord have mercy."

It should be noted that after its discovery, a portion of the venerable Cross was taken to Constantinople as a blessing. The rest was left in Jerusalem in the magnificent church built by Saint Helen, until the year 614. At that time, the Persians plundered Palestine and took the Cross to their own country (see Jan. 22, Saint Anastasius the Persian). Late, in the year 628, Emperor Heraclius set out on a military campaign, retrieved the Cross, and after bringing it to Constantinople, himself escorted it back to Jerusalem, where he restored it to its place.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΑΓΙΑΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

Αναγνωρισμένα από τὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας τῆς Ἑλλάδας.

Παιδικὸς Σταθμὸς—Προνηπιαγωγεῖο Καθημερινά
Δευτέρα – Παρασκευή 9:00 π.μ. – 5:00 μ.μ.

Νηπιαγωγεῖο – Δημοτικὸ – Γυμνάσιο
Ἀπογευματινὸ καθημερινὸ

Δευτέρα – Παρασκευή 2:00 - 5:00 μ.μ.
καὶ κάθε Σάββατο 9:00 π.μ. – 1:00 μ.μ.

ΟΙ ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑ ΣΧΟΛΙΚΗ ΧΡΟΝΙΑ
ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
Ἱερά Πατριαρχική Μονή
᾽Οσίας Ἐιρήνης Χρυσοβαλάντου

36-07 23rd Avenue, Astoria, NY 11105

Phone: (718) 626-6225 Fax: (718) 626-7669

Email: StIrene@StIrene.org

Web: www.StIrene.org

Ἠγούμενος: Ὁ Θεοφιλέστατος
Ἐπίσκοπος Ἐυκαρπίας κ. Ἱερόθεος

Κυριακή πρό τῆς Ὑψώσεως
Sunday before the Elevation

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ 14η Σεπτεμβρίου εἶναι γνωστή εἰς τοὺς Χριστιανούς ὡς ἡμέρα «τῆς παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Εἶναι ἡμέρα ἀργίας καὶ νηστείας, διὰ νὰ δυνηθοῦν οἱ πιστοὶ νὰ προσκυνήσουν «τὸ ζωομύριστον ξύλον» καὶ τὸν «θαυμάτων θησαυρόν», τὸν «συνθετοτρισόλβιον» Σταυρόν καὶ «χαρίτων παροχέα» (α' Οἶκος εἰς τὸν τίμιον Σταυρόν).

Τὴν θεολογικὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς εὐρίσκομεν εἰς τὰ τροπάρια τῆς ἡμέρας. Ἀπὸ αὐτὰ ἐκεῖνα τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ τῶν Αἴνων εἶναι τὰ πῖο μεστὰ εἰς νοήματα καὶ τὰ πλουσιώτερα εἰς ποιητικὰς ἐξάρσεις.

Ὁ Σταυρός, πού ὑψοῦται εἰς προσκύνῃσιν ὑπὸ τῶν πιστῶν, εἶναι τὸ τρόπαιον, τὸ ὅποιον ἔσθησεν ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν πόλεμόν της κατὰ τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Σταυρός ἦνοιξε τὴν κλεισμένην θύραν τοῦ Παραδείσου, ἀφοῦ κατήργησε τὴν δύναμιν τοῦ θανάτου καὶ ὕψωσε τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν γῆν εἰς τὸν οὐρανόν. Τὸ ἀκαταμάχητον ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἀσφαλίζει τοὺς πιστοὺς κάθε ἐποχῆς, πού ἀντιπαλαίουν μὲ τὸν Σατανᾶ καὶ γίνεται δόξα καὶ στολίδι τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν Ὁσίων τῆς Ἐκκλησίας. Τὰ θεολογικὰ αὐτὰ νοήματα συμπυκνώνει εἰς τοὺς στίχους τοῦ τῶ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

«Δεύτε ἅπαντες πιστοί, πρὸς τὴν Παρθένον δρᾶμωμεν, ἰδοὺ γὰρ γεννᾶται, ἡ πρὸ γαστρὸς προορισθεῖσα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Μήτηρ, τὸ τῆς παρθενίας κειμήλιον, ἡ τοῦ Ἀαρῶν βλαστήσασα ῥάβδος, ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ Ἰεσσαί, τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν δικαίων, Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τὸ βλάστημα, Γεννᾶται τοίνυν, καὶ ὁ κόσμος σὺν αὐτῇ ἀνακαινίζεται, Τίκεται, καὶ ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτῆς εὐπρέπειαν καταστολίζεται, ὁ ναὸς ὁ ἅγιος, τὸ τῆς Θεότητος δοχεῖον, τὸ παρθενικὸν ὄργανον, ὁ βασιλικὸς θάλαμος, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον τῆς ἀπορρήτου ἐνώσεως, τῶν συνελθουσῶν ἐπὶ Χριστοῦ φύσεων, ἐτελεσιουργήθη μυστήριον, ὃν προσκυνοῦντες ἀνυμνοῦμεν, τὴν τῆς Παρθένου πανάμωμον γέννησιν.»

«Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν οδὸν σου καὶ ἐλπίσον ἐπ'αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει» (Ψαλμὸς λστ'στ.5).

Φανέρωσε στον Κύριο με εμπιστοσύνη το δρόμο και τις επιδιώξεις και τις ανάγκες της ζωῆς σου και ἐλπίσε σ' Αὐτόν και Αὐτός θα κάνει εκείνα που ζητάς και χρειάζεσαι.

Μ' αὐτὴν τὴν εμπιστοσύνη και ἐλπίδα, ο Ἰωακείμ και η Ἄννα ἰκέτευαν προσευχόμενοι το Θεό να τους χαρίσει παιδί, να το ἔχουν γλυκιά παρηγοριά στα γεράματά τους. Και τὴν ἐλπίδα τους ο Θεός τὴν ἔκανε πραγματικότητα.

Τους χάρισε τὴν Παρθένο Μαριάμ, που ἦταν ὀρισμένη να γεννήσει το Σωτήρα του κόσμου και να λάμψει σαν ἡ πιο εὐλογημένη μεταξύ των γυναικῶν. Ἦταν εκείνη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐμελλε να προέλθει Αὐτός που θα συνέτριβε τὴν κεφαλή του νοητοῦ ὄφεως.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη δόθηκαν πολλές προτυπώσεις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Μία εἶναι και ἡ βᾶτος στο Σινά, τὴν ὁποία ἐνῶ εἶχαν περιζώσει φλόγες φωτιάς, αὐτὴ δεν καιγόταν. Ἦταν ἀπεικόνιση τῆς Παρθένου, που θα γεννοῦσε το Σωτήρα Χριστό και συγχρόνως θα διατηροῦσε τὴν παρθενία τῆς.

Ἔτσι, ἡ Ἄννα και ο Ἰωακείμ, που ἦταν ἀπὸ το γένος του Δαβίδ, με τὴν κραταιὰ ἐλπίδα που εἶχαν στο Θεό ἀπέκτησαν ἀπ' Αὐτόν το ἐπιθυμητὸ δῶρο, που θα συντροφεύει τον κόσμο μέχρι συντελείας των αἰῶνων.

πρῶτον ἀπόστιχον τοῦ Ἑσπερινοῦ τοῦ πλ. α' ἤχου:

«Χαίροις ὁ ζωφόρος Σταυρός, τῆς εὐσεβείας τὸ ἀήτητον τρόπαιον, ἡ θύρα τοῦ Παραδείσου, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, τὸ τῆς Ἐκκλησίας περιεΐχισμα· δι' οὗ ἐξηφάνισται ἡ φθορά καὶ κατήργηται καὶ κατεπόθη τοῦ θανάτου ἡ δύναμις καὶ ὑψώθημεν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνια. Ὅπλον ἀκαταμάχητον, δαιμόνων ἀντίπαλε, δόξα Μαρτύρων Ὁσίων, ὡς ἀληθῶς ἐγκαλῶπισμα, λιμὴν σωτηρίας, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Εἰς τὰ τροπάρια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ κυ-

ΙΕΡΕΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΕΣ

Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου: 7:30 - 9:30 τὸ πρωί

ΣΥΝΑΞΙΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΚΑΙ ΑΝΝΗΣ

Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία στὸ Παρεκκλήσιο Παναγίας Ἐλευθερωτρίας καὶ Ἁγ. Φανουρίου

Σάββατο 14 Σεπτεμβρίου: 8:00 - 10:30 τὸ πρωί:

Η ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ὁρθρος, Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία

Κυριακή 15 Σεπτεμβρίου 8:00 - 11:30 τὸ πρωί

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ

ΑΓΙΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΝΙΚΗΤΑ

Ὁρθρος, Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία

Κάθε Τετάρτη

7:00 μ.μ.: Ἑσπερινὸς καὶ Παράκλησις

Κάθημερινά: 7:00 μ.μ.: Ἑσπερινὸς

ριαρχεῖ τὸ αἶσθημα τῆς χαρᾶς διὰ τὴν ἀνεύρεσιν καὶ τὴν θαυματουργὸν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ. Οἱ ὕμνογράφοι ὁμως δὲν ξεχνοῦν ὅτι ἐπάνω εἰς τὸ εὐλογημένον αὐτὸ ξύλον ἐκαρφώθη ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός. Ἔτσι οἱ πιστοὶ καλοῦνται νὰ ἀσπασθοῦν τὸν Σταυρόν «τῆ χαρᾶ καὶ τῷ φόβῳ· φόβῳ διὰ τὴν ἁμαρτίαν, ὡς ἀνάξιο ὄντες· χαρᾶ δὲ διὰ τὴν σωτηρίαν, ἣν παρέχει τῷ κόσμῳ ὁ ἐν αὐτῷ προσπαγείς (=καρφωθεὶς) Χριστός ὁ Κύριος, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος» (Δοξαστικὸν τῶν Αἰνῶν). Ἐπὶ πλέον κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν νηστεύομεν, διότι ἡ ἐορτὴ τῆς Ὑψώσεως φέρει «τὰ ἴσα τῆς ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς».

The Elevation of the Venerable and Life-Giving Cross

Saint Helen, the mother of Saint Constantine the Great, when she was already advanced in years, undertook, in her great piety, the hardships of a journey to Jerusalem in search of the cross, about the year 325. A temple to Aphrodite had been raised up by the Emperor Hadrian upon Golgotha, to defile and cover with oblivion the place where the saving Passion had been suffered. The venerable